

Współrzędne: Szerokość - 51.5253, Długość - 23.571119

Pierwszy kościół w Orchówku ufundowali założyciele miasta, Jerzy i Kryspin Krupscy herbu Korczak około 1506r. W roku 1507 biskup chełmski Mikołaj Kościelecki erygował parafię pod wezwaniem **św. Jana Jałmużnika**. Z racji niekorzystnego położenia (częste zagrożenie wylewami Bugu) około 1599-1600 r. pobudowano nową świątynię na wzgórzu. Z inicjatywy kolejnego właściciela Orchówka, Mikołaja Lwickiego, 19 II 1610 parafię powierzono Zakonowi Eremitów św. Augustyna (augustianom).

Obecnie istniejący kościół według projektu prawdopodobnie Pawła Fontany zbudował w latach 1770-1777 mistrz kamieniarski Grzegorz Cybulski. Jest to budowla w stylu barokowym o skromnych formach architektonicznych. Ostateczne wykończenie budowy kościoła (m.in. wzniesienie charakterystycznych małych wieżyczek na fasadzie) nastąpiło w latach 1846-1848. Razem z kościołem w latach 1780-99 został również wzniesiony murowany, piętrowy klasztor, przylegający od wschodu do kościoła. Niestety wskutek osunięcia się skarpy nadbrzeżnej w 1891 roku musiał zostać rozebrany.

Po kasacji zakonu w 1864 r. został zamieniony na cerkiew prawosławną w latach 1887-1914. We władanie Kościoła Katolickiego świątynia w Orchówku wróciła w 1918 r. Miejscowa ludność sama wykonała konieczne remonty, a kościół w 1925 r. został poświęcony. Bp podlaski Henryk Przeździecki reerygował w 1931 r. parafię. Od 1947 r. jest pod zarządem kapucynów. Zakonnicy początkowo zamieszkali w drewnianej plebanii, a w latach 1982-1983 staraniem gwardiana o. Tomasza Nitkiewicza został zbudowany jednoskrzydłowy murowany klasztor, przylegający z lewej strony do kościoła, wzorowany na dawnym klasztorze augustianów. W kościele znajdują się dwa obrazy słynące łaskami: Matki Bożej Pocieszenia (wezwanie maryjne charakterystyczne dla zakonu augustianów) i św. Antoniego z Padwy. Otoczony szczególnym kultem obraz Matki Bożej Pocieszenia pochodzi z końca XVI lub początku XVII w.

Kościół klasztorny augustianów, ob. par. p.w. św. Jana Jałmużnika, mur., 1770-1780 wpisany jest do rejestru zabytków pod nr: A/650 z 21.08.1956 i z 20.11.1972